

Dato: 31.07.2026

Tema: La ikke våre eldre bli ensomme, og våre unge stå uten støtte

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيُوَقِّرْ كَبِيرَنَا

Kjære muslimer!

Vår Allmechtige Herre har skapt oss som fullkomne mennesker og gjort oss ansvarlige overfor Seg selv, miljøet og hverandre. I tråd med verset «**De troende er som søsken**»¹, må vi knytte oss tett sammen enten vi er eldre, unge, fattige, foreldreløse eller naboer.

Mennesket trenger oppmerksomhet, kjærighet og trygghet i alle faser av livet. I barndommen trenger man omsorg, i ungdommen veiledning, og i alderdommen lojalitet og godhet. Men i dag, i en tid hvor kommunikasjonen har spredt seg og digitale verktøy har tatt over mye av livene våre, glemmer vi to viktige sannheter i skyggen av individualisme: Våre eldre som blir ensomme, og våre unge som må stå i følelsen av å være helt alene. Religionen vår, islam, godtar ikke at noe menneske blir overlatt til seg selv. Vår Allmechtige Herre sier: «**Tilbe Allah og sett ingenting ved Hans side. Gjør godt mot foreldre, slektninger, foreldreløse, de fattige, nære naboer, fjerne naboer, venner som står deg nær, og den som er på reise.**»²

Kjære menighet!

I følge religionen vår er de eldre velsignelsen i hjemmene våre og pilarer i samfunnet vårt. Profeten vår (saw) sier: «**Den som ikke viser barmhjertighet mot våre yngre og ikke viser respekt for våre eldre, er ikke av oss.**»³

Våre eldre som vi bærer høyt på våre hoder viser vei med sin erfaring, åpner dører med sine dua og er vårt sterkeste bånd mellom fortid og fremtid. Å ikke ringe dem, ikke spørre hvordan de har det, og å overlate dem til ensomhet, er kort sagt mangel på lojalitet og godhet. Det er også å gå glipp av Allahs velsignelse. Dagens unge er morgendagens eldre. La oss ikke glemme at man høster som man sår; den som ikke viser respekt overfor de eldre, vil heller ikke bli vist respekt når han selv blir gammel.

Kjære ungdommer!

Dere er denne ummahens fremtid, styrke og håp. Pass på: Ikke bli stående helt alene midt i den digitale verdens falske folkemengder. Ikke la dere rive med av den virtuelle verdens fristelser og falle i syndehavet, og ikke la djevelen lure dere. Vit at ensomhet fører til djevelens viskinger og uro i hjertet.

Hvis dere kan være et pust av lettelse, en god gjerning, et varmt smil, et besøk og en prat som varmer hjertet i deres foreldres og eldres ensomhet; da vil også de lindre deres ensomhet med sin erfaring, sine dua og sin visdom om livet.

Kjære eldre!

Å overse våre unge som er våre øyesteiner og overlate dem til ensomhet og dårlige vaner, er et stort ansvar og en synderlig svikt. Vår kjære Profet (saw) ga de unge verdi, lyttet til dem, lærte dem opp og ga dem ansvar. I en hadith sier han: «**De troende er som én kropp i sin innbyrdes kjærighet, barmhjertighet og omsorg for hverandre. Når én del av kroppen lider, deler resten av kroppen lidelsen gjennom søvnløshet og feber.**»⁴

Kjære troende!

La oss alle sammen ta del i våre eldres bønner og våre unges håp. La oss være lojale mot våre eldre og et beskyttende skjold for våre unge. La oss besøke en eldre person i hjemmet vårt eller nabolaget vårt og glede hjertet deres. La oss fylle hjemmene våre med velsignelse gjennom de eldres dua. La oss gjøre moskeene våre vakre med de unges glede. En telefonsamtale, et besøk, et oppriktig salam og ekte omsorg kan knytte et ensomt hjerte til livet igjen. La oss sette av tid til ungdommene våre, lytte til dem og dele bekymringene deres. La oss føre generasjonene sammen, slik at våre eldre ikke blir ensomme og våre unge ikke blir stående uten støtte. La oss stå ved våre eldres side med lojalitet, og ved våre unges side med kjærighet og varme.

[1] Hucurat Suresi, 10; Tevbe Suresi, 2.

[2] Nisâ, 4/36.

[3] Tirmizî, Birr, 15.

[4] Buhârî, Edeb, 27; Müslim, Birr, 66.